

Referat despre modernismul romanesc

Debarasata de component ideologica, social-politica, de etic si etnic, literatura romana modernista, deci si poezia, vizeaza cu predilectie sensul esthetic, prin cultul formei, rafinamentul limbajului si al constructiei textuale.

Eugen Lovinescu considera ca "innoirea limbajului" si "intelectualizarea emotiei" sunt caracteristici ale poeziei romanesti moderniste. Valoarea ei estetica, precum si aspiratia spre estetism, o despart de samanatorism, pe care criticul il considera un fenomen de "decadenta poetica".

Lirica modernista accentueaza primatul ambiguitatii, polisemiei, obscuritatii asupra retoricii, ca si pe acela al imaginatiei asupra imitatiei sau confesiei.

Hugo Friedrich, in "Structura liricii moderne" defineste poezia moderna drept "romantism deromantizat", caci poezia nu se mai doreste a fi un limbaj al sentimentelor, ci "un limbaj fara obiect comunicabil" : "Notiunea de sentiment indica o destindere prin retragerea intr-un spatiu sufletesc interior, pe care si cel mai solitar il imparte cu toti cei in stare sa simta. Tocmai aceasta familiaritate comunicativa o evita poemul modern, facand abstractie de umanitate in sens traditional, de traire, de sentiment, adeseori chiar si de eul personal al poetului. Acesta participa la obiectul imaginatiei sale, nu ca persoana particulara, ci ca inteligenta poematica si operator al limbajului". Textul poetic modern se va caracteriza, in opinia acestui critic, prin "obscuritate", "tensiune", "magie lexicala", "mister", "desentimentalizare".

Proprie liricii moderne ii este, de asemenea, redimensionarea categoriei estetice a frumosului, prin integrarea elementelor ne-poetice (banalul, trivialul, monstruosul, uratul, grotescul, absurdul) in universul liric.

Atat in plan european, cat si in spatiul romanesc, modernismul desemneaza poetici dintre cele mai diverse, postromantice : simbolismul, ermetismul, expresionismul, avangarda (suprarealism, dadaism, constructivism, integralism). Vazute in devenirea lor istorica, acestea refac traseul devenirii constiintei poetice moderniste, ca si pe acela al re-definirii liricului insusi, ca gen cu trasaturi si legi specifice, diferit de epic si dramatic.

Preocupati sa confere poeziei constiinta de sine, modernistii contesta ata definitia clasica a liricului (potrivit careia poezia e un limbaj mai inalt fata de cel comun, dar a carui logica nu difera in mod substantial de a acestuia), cat si pe cea data de romantici, pentru care lirica este un gen al sentimentelor, al inimii.

E abolita astfel doctrina imitativa, clasica si cea expresiva, romantica, in favoarea uneia imaginative, care afirma specificitatea absoluta a limbajului poetic, intraductibilitatea lui in limbaj comun, separarea decisa a logicii poeziei de cea a porzei, orientarea interesului spre spatii aflate dincolo de lumea reala.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Din meditatie asupra lumii, poezia devine meditatie asupra limbajului si asupra ei insasi. Asa se explica preferentia de catre toti poetii modernisti a poeziilor de tip arta poetica (explicita sau implicita). In modernismul tarziu, din acelasi acut interes pentru problema limbajului, se va naste tentatia demolatoare indreptata impotriva conventiilor literare si a limitelor limbajului insusi.

Experimentele ce vizeaza anulara granitelor care despart limbajul de muzica sau de pictura (muzicalitatea simbolista, caligramele lui Apollinaire) vor fi radicalizate de avangardisti (pictopezia de la 75HP, dicteul automat suprarealist sau colajul dadaist).